

Sygn. akt III Ca 1373/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

Artur Żymelka

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa B. K. i T. K.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 5 lipca 2019 r., sygn. akt I C 996/15

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powódki B. K. i powoda T. K. solidarnie kwotę 1800 zł (tysiąc osiemset złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Artur Żymelka SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Ca 1373/19

UZASADNIENIE

Powodowie B. K. i T. K. żądali zasądzenia

na ich rzecz od pozwanego M. K. kwoty 25.878 z ustawowymi odsetkami od dnia 19 03 2015r. oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdzili, że w następstwie nienależytego wykonania zawartej przez strony umowy o wykonanie stolarki okiennej w stanowiącym ich własność budynku mieszkalnym, odstąpili oni od tej umowy i pozwany powinien zwrócić im zapłacone mu wynagrodzenie za wykonania tej usługi.

Pozwany M. K. wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz solidarnie od powodów zwrotu kosztów procesu.

Przyznał, że zawarł z powodami umowę o wykonanie stolarki okiennej

oraz zarzucił, że brak było podstaw do odstąpienia przez powodów od umowy, gdyż usunął wskazane mu przez nich wady dzieła oraz że od złożenie przez nich oświadczenia o odstąpieniu od umowy było niedopuszczalne, bowiem złożono je po upływie 2 lat od wykonania umowy.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 5 07 2019r. uwzględnił powództwo i orzekł kosztach procesu oraz o nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia stwierdził, że analizy elementów przedmiotowych umowy łączącej strony wynika, że była to umowa

o dzieło określona w art. 627 k.c. Dokonał oceny prawnej poczynionych ustaleń

i w jej konkluzji ocenił, że dokonane przez powodów odstąpienie od umowy było uzasadnione i „skutkiem obowiązkiem zwrotu wynagrodzenia objętego roszczeniem pozwu”, co czyni powództwo uzasadnionym. O kosztach procesu orzekł stosując regulację art. 98 § 1 i 2 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył **pozwany M. K.**, który wnosił

o jego zmianę przez oddalenie powództwa przez zasądzenie od niego na rzecz powodów „kwoty 8.130zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie

przy wzajemnym stosunkowym rozdzieleniem kosztów postępowania na podstawie art. 100 k.p.c.”, bądź jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznawania, „przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego”

Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa procesowego, regulacji: art. 233 § 1 k.p.c. i art. 227 k.p.c. oraz prawa materialnego, regulacji: art. 627 § 2 k.i art. 568 k.c. – w sposób podany w apelacji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie ocenił, iż zgodnie z podstawą faktyczną powództwa roszczenia powodów wynikają z faktu złożenia przez powodów oświadczenia o odstąpieniu od łączącej strony umowy o wykonanie stolarki okiennej w stanowiącym ich własność budynku mieszkalnym.

Przywoływany w apelacji fakt nie zamieszczenia w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku szczegółowego uzasadnienia przyjętej w nim oceny o ukrytym charakterze wad dzieła nie stanowi – jak chce tego apelacja – o nie rozpoznaniu istoty sprawy.

We wskazanym w apelacji zakresie, tego rodzaju wadliwość, co najwyżej może bowiem jedynie prowadzić do naruszenia regulacji art. 328 § 2 k.p.c.

a to nie jest równoznaczne z nierozpoznanie istoty sprawy w rozumieniu regulacji 386 § 4 k.p.c., wobec czego ten jest oczywiście bezzasadny.

Ustalenia faktyczna składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia wiarygodnych źródłach dowodowych.

Pozwany w ramach podniesionego zarzutu naruszenia przy ferowaniu wyroku regulacji art. 233 § 1 k.p.c., tylko w części kwestionuje prawidłowość poczynionych przez Sąd Rejonowy ustaleń faktycznych (ustalenia o wadliwym wykonaniu przez pozwanego montażu okien).

Wbrew temu co zarzuca apelacja, ustalenia dotyczące wadliwego wykonania dzieł mają podstawę w informacjach zawartych w opinii biegłego, który jednoznacznie w opiniach stwierdził, że przyczyną występujących wad

zamontowanych okien jest umieszczenie podpór okien „niezgodne z wymaganiami określającymi ich umieszczenie”, a swą ocenę w przekonujący sposób uzasadnił

W pozostałym zakresie w ramach tego zarzutu neguje się w istocie dokonaną przez Sąd pierwszej instancji ocenę prawną ustalonego stanu faktycznego (ocenę istotności wad oraz ich skrytości), przez co zarzut ten nie ma wpływu na powyższą ocenę.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym głównym zarysie, jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

W świetle dokonanych ustaleń strony łączyła zdefiniowana w art. 627 k.c. umowa o dzieło, w której ramach pozwany zobowiązał się zamontować okna w budynku powodów.

Umowa ta została zawarta przez strony w dniu 24 09 2012r., tj. przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 05 2014r. – o prawach konsumentów stąd też z mocy regulacji zawartej w art. 51 tej ustawy w sprawie mają zastosowanie przepisy dotychczasowe w tym także regulacja art. 637 § 2 k.c. (ustawa weszła

w życie w dniu 25 12 2014r.).

Z poczynionych ustaleń wynika, że po zakończeniu przez pozwanego prac ujawniły się nieprawidłowości w ich wykonaniu, w postaci głośnych trzasków wydobywających się z okien (występowały one zwłaszcza w słoneczne dni na skutek nagrzewania się okien), które nie zostały usunięte przez pozwanego a następnie po przeprowadzonych kolejnych pracach ujawniła się kolejna wada

w postaci niekontrolowanej infiltracji powietrza, która także generowała hałas.

Tym samym wykonane przez pozwanego dzieło posiadało wady

w rozumieniu przywołanej regulacji.

Zamontowanie okien w budynku, ze swej istoty ma zapewnić dostęp światła do pomieszczeń budynku, umożliwić przez nie widok na zewnątrz budynku oraz co należy podkreślić ma także odizolować pomieszczenia budynku od panujących na zewnątrz warunków atmosferycznych.

Po przeprowadzeniu przez pozwanego prac związanych z zamontowaniem okien, występuje niekontrolowana infiltracja powietrza z zewnątrz budynku do jego pomieszczeń, między innymi na skutek nieszczelności okien ujawniających się w rejonie parapetów oraz w dolnej części obwodów okien,

co w sposób niekorzystny wpływa na właściwości termoizolacyjne domu powodów

Prace te nie doprowadziły zatem do zrealizowania się ostatniego

ze wskazanych powyżej wymogów, stąd też są one dotknięte wadami istotnymi.

Powstały one na skutek niewidocznego, „niezgodnego z wymaganiami określającymi ich umieszczenie” wadliwym zamontowaniem podpór okien (opinie i wyjaśnienia biegłego A. Ż.; k. 280) i należy je uznać za wady ukryte.

Pomimo wezwania pozwanego przez powodów do ich usunięcia,

nie zostały one przez niego usunięte.

W świetle przywołanej powyżej regulacji prawnej rodziło to po stronie powodów uprawnienie do odstąpienia od umowy, z którego oni skutecznie skorzystali, a w konsekwencji tego do powstania po stronie pozwanego obowiązek zwrócenia im uiszczonej mu wcześniej kwoty z tytułu zapłaty wynagrodzenia za wykonanie przez niego umówionego dzieła.

Czyni to powództwo w całości uzasadnionym, co pomimo częściowo odmiennego uzasadnienia znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

Z podanych względów apelacja jest zatem bezzasadna w rozumieniu art. 385 k.p.c. i jako taka z mocy zawartej w nim regulacji podlegała ona oddaleniu.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację pozwanego jako bezzasadną oddalono na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 k.p.c., biorąc pod uwagę, że powodowie w całości wygrali w tym postępowaniu, wobec czego pozwany powinien zwrócić im poniesione przez niech koszty zastępstwa procesowego.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik